

[Finansministeren.]

Eengangsudgifterne og den her nævnte Mellemlasse.

Til Mellemlassen hører fortrinsvis Udgifter til Prisnedsættelse, til Arbejdsfordeling, til Beskæftigelsesforanstaltninger og andre Formaal af mere eller mindre udpræget social Karakter. Hvor hurtigt de vil kunne afvikles, og hvorvidt de i det hele taget kan afvikles, vil afhænge af Udviklingen i Pris- og Beskæftigelsesforholdene.

Ser man atter paa Eengangsudgifterne, er der nogle af disse, som allerede er afsluttede, eller bliver det i indeværende Finansaar, medens andre Udgifter vil fortsætte ogsaa i de nærmeste Aar, og maaske vil der — det skal jeg senere vende tilbage til — komme nye ret væsentlige Eengangsudgifter i de første Aar.

Det er klart, at Grænsen mellem de mere varige Udgifter i Mellemlassen og de Eengangsudgifter, der kan strække sig over flere Aar, maa være flydende.

Det er nu indlysende, at i hvert Fald de helt ordinære Udgifter, som jeg anslaaer til rundt regnet 950 Mill. Kr., maa høre til det, man kunde kalde det normale Budget, men det samme gælder i hvert Fald foreløbig og maaske ogsaa paa længere Sigt en væsentlig Del af de 400 Mill. Kr., jeg har henregnet til Mellemlassen. Hvor stor en Del, kan man ikke sige i Dag, men det kan meget vel blive Hovedposter. Jeg vil derfor nøjes med at sige, at det, man kunde kalde Statens normale Udgifter — altsaa bortset fra Eengangsudgifterne — i den nærmeste Fremtid formentlig vil ligge mellem 1 100 og 1 300 Mill. Kr., og sikkert nærmest ved det sidste Tal.

Man maa imidlertid vente, at dette mere normale Budget vil vokse i de kommende Aar, dels fordi vi faar større Udgifter til Forrentning af Statsgælden, og dels fordi der maa regnes med større Forsvarsudgifter samt større Udgifter til Tjenestemandslønninger og visse andre Formaal. Jeg minder her om, at Statens Lønningsbudget er paa op imod 600 Mill. Kr., saaledes at en Forandring i Lønningerne vil mærkes føleligt paa Budgettet. Man bør da formentlig regne med, at hvis de økonomiske Forhold i Landet i øvrigt forbliver, som de er i Dag, det vil sige at Prisniveauet og Beskæftigelsen nogenlunde bliver som nu, vil vi komme op paa et normalt Budget paa 1 300 à 1 500 Mill. Kr., og sikkert nærmest ved det sidste Tal. Tager man nye Opgaver op, kan det blive større. Man vil ikke naa helt op paa denne Højde med det samme, bl. a. fordi

Renteudgifterne først gradvis kommer op paa de store Tal.

Jeg understreger, at i det, jeg her har kaldt Normalbudgettet, er de saakaldte Eengangsudgifter ikke medregnet. De andrager, som jeg før har sagt, i indeværende Finansaar ca. 550 Mill. Kr.

Dér bliver nu Spørgsmaalet, hvilke Indtægter der staar over for disse Udgifter.

For indeværende Finansaar kan Indtægterne anslaaes i Øjeblikket til noget over 1 200 Mill. Kr.

Man maa antage, at Forbrugsafgifterne i de kommende Aar vil give forøgede Beløb. Med normal Vareforsyning vil de samlede Forbrugsafgifter med de nuværende Satsers give rundt regnet 250 Mill. Kr. mere, end de giver i indeværende Finansaar.

En mindre Forhøjelse kan ventes paa Ejendomsskatterne efter den nye Ejendomsskyldvurdering, men det betyder ikke meget. For Indkomst- og Formueskatterne er Billedet mere uklart. Statistisk Departement har beregnet, at Nationalindtægten i 1945 har været godt 10 pCt. mindre end i 1944, hvis man ser paa Realindtægten, og det skulde naturligvis betyde formindskede Indkomstskatter. Hvis der gennemføres en Eengangsskat, vil Formuerne og dermed Formueindtægterne i Landet gaa noget ned, hvilket ogsaa reducerer Udbyttet af Indkomst- og Formueskatterne. Til Gengæld vil en forbedret Skatteligning virke i modsat Retning. Oplysninger, som jeg har modtaget, tyder paa, at Formueopgørelsen fra i Sommer har gjort det nødvendigt for mange at opgive større Indtægter i Aar end i Fjor. Næste Aar vil der formentlig være gennemført en Forbedring af den almindelige Ligning.

Over for den mulige Forøgelse af Forbrugsafgifterne med ca. 250 Mill. Kr. plus den lille Forøgelse af Ejendomsskatterne staar da muligvis i de førstkommande Aar en vis Nedgang i de personlige Skatter, men noget sikkert kan ikke siges.

Naar Indtægterne i Aar er godt 1 200 Mill. Kr., tør jeg derfor ikke sige mere, end at vi i de nærmeste Aar maaske tør regne med mellem 1 300 og 1 500 Mill. Kr. Det er muligt, at der her ligesom for Udgifternes Vedkommende kan regnes med en stigende Tendens, fordi den reelle Nationalindtægt i Øjeblikket er væsentlig mindre end før Krigen, og den kan derfor formentlig ventes at ville vokse, i hvert Fald i det lange Løb.

Man kan dog ikke se bort fra den Mulighed, at der i Løbet af et Par Aar eller